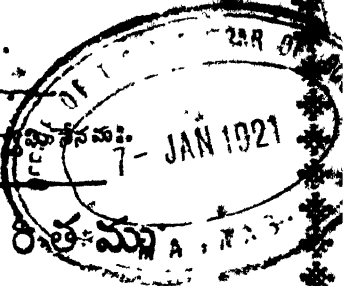
ప్రహ్లాదచరిత్రము

శ్రీరస్తు.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామినే నమః.

ప్రహ్లాదచరిత్రము

అను

శ్రీ నృసింహావతార వర్ణనము

కీర్తనలు.

ఇత్యాది,

శ్రీ కాళహస్తి నగర వాస్తవ్యులును నాయుర్వేద

విద్యా పారంగతులును నగు

సురభి-లక్ష్మీనరసయ్యగారిచే

కార్వేటినగర శ్రీభారతీ విలాసవన ముద్రాక్షర

శాలయందు ముద్రింపంబడి

ప్రకటింపఁబడెను.

1920

శ్రీనృసింహ సాలగ్రామము.

ఆర్యులార!

భక్తుడు భాగవతోత్తముడగు ప్రహ్లాదుని చరిత్రము విష్ణుభాగవతాది గ్రంథములందు మీరెరింగియే యుందురు. గాన నీకథాంశములు చెప్ప నవసరములేదు.

గ్రంథకర్తను గురించి మాత్రము కొంత జెప్పెదము. గాక రమారమి 100 లేక 120 సంవత్సరముల క్రిందట మా పూర్వికులలో నొక్కరగు సురభి రామన్న యనువారు శ్రీకాళహస్తి జమిందారు వద్దనున్న లెక్కల వారుగా బొంది యాయుర్వేద పాండిత్యమును బట్టి యాస్థానమందు లోకుల లేని గౌరవముండెను. శ్రీ. శ్రీ శ్రీ. జమిందారు వారు రామన్నగారికి జనుమయుంబులు గూడ నిచ్చి పండితోత్తముని వెంట దీసికొని పోవుచుండెను.

శ్రీజమీందార్లు అవసరం సాలేగార్లపై దాడి వెడలినపుడు శ్రీరామన్నగారు సైతము వెంబడించిరి అవసరమున కనబడినట్టి మున్నుందు పర్వత ప్రాంతములందు రామన్నగారికి నొక సాలగ్రామము దొరకినది. అయ్యది ఒక తులముల ప్రమాణముండెను. దానిని పండితులు పరీక్షించి జ్వాలా నృసింహ సాలగ్రామమని తెలుపుచు దానిని పూజించి గృహంబులందు నెలకొల్పుకొనియుంచుట కష్టమనియు సహకారిగా లక్ష్మీనృసింహ విగ్రహముండుటావశ్యకమనియు తెలిపిరి. తప్పనిసరి యిచ్చిన యట్టి విగ్రహము దొరకునట్లు గోరగ నతడు .... ము గృహంబు జేర బోయి (దైవయోగంబున నట్లు చేసెనేమో) .... సింహాసనమునందు మహాయష్ట భుజంబుల నృసింహ మూర్తియు నతనితోడ శ్రీ మహాలక్ష్మీ కొలువై రూపముగల 15 అంగుళముల యున్నతముగల వాక విగ్రహమును రామన్నగారికొసంగెను గాన యక్కార్యము పరిచిరి

బడవయ్యా! ఇఁకేమి చేయుదునాయని తలఁపోయుచు నారేయి యెల్లయు చింతాపరవశుఁడై మైమఱచియుండ స్వప్నమందు శ్రీనృసింహమూర్తి ప్రత్యక్షమై "నీభక్తికిమెచ్చి నీయింటనుండఁగోరితిని. నావల్ల నభయము నగును. నీకు శుభము లొనకూరుఁగాక. నన్నిట్టులనే నీయింటఁ బూజించుచుండుమని" స్వామియంతర్ధానంబు నొందె. రామన్నగారి సంతోష మెంతని చెప్పతరము? అత్యంతవైభవముతో శ్రీనృసింహవిగ్రహమును స్వగృహమునకుం గొంపోయి- యభ్యుదయములందుచు, నిరతంబా శాలగ్రామమునకును శ్రీనృసింహవిగ్రహమునకునుఁ బూజలు సేయుచు సుఖంబుగనుండె.

రామన్నగారి కుమారులు అప్పన్నగారు. ఈ అప్పన్నగారినే లక్ష్మీనృసింహయ్య యనియు పిలుచుచుండిరి. భక్తిశ్రద్ధలయందీతఁడు తండ్రియంతటివాఁడే యగుటంజేసి శ్రీలక్ష్మీనృసింహుని కులదైవముగ పాటించి- యక్కమలాక్షుని పూజలందే కాలము గడుపుచుండె,

అట్టితరి శ్రీకాళహస్తి- జమీందారులలోబడిన పామూరులను గ్రామమునందు శతనుంటం రామస్వామి అనునొక విప్రోత్తముడు ప్రభువుల సందర్శింప వచ్చియయ్యెడ అప్పన్నగారి చెలిమిబలము సంపాదించి యుండెను- రామస్వామిగారాతనిని భాగవత సప్తమ స్కంధమును కీర్తనలుగా రచియించి యివ్వగోరగానతఁడువల్లెయని కీర్తనలు కొన్ని రచియించి అప్పన్నగారికొసంగిరి. కీర్తనలు హనుమదంకితములై విలసిల్లుచున్నది.

ఈకీర్తనలను నిరంతరంబు పాడుచు నప్పన్నగారు కమలాక్షునిపాదారవిందములఁజేరిరి- వీరికొనుకటి పారంపరను నృసింహదేవుని

గొలచువారలనుటకీ శ్రీ వముద్రితమైయుండు వంశవృక్షమందు గప్పదగు నామములే సాక్ష్యమిచ్చుచున్నది.

అప్పన్నగారి కుమారులలో చిన్నవారగు చిన్నికృష్ణయ్యగారి కీర్తనలు తాళపత్రంబులనుండి నచ్చువేయించి ప్రచురింప బ్రయత్నించెను గాని వారికిసమయముచే కూరదపొయ్యె.

వీరికుమారులిప్పుడీ గ్రంథమును ముద్రింపించుటకు ప్రయత్నపడి శ్రీకార్వేటినగరం శ్రీభారతీ విలాసవన ముద్రాక్షర శాలాధికారులసాహాయ్యంబునను కార్వేటినగర వాస్తవ్యులగు కొందరుమిత్రులు లేఖనిక ప్రమాదాది దోషంబులు లేకుండునటుల సవరించి తోడ్పడినందుచేతను ప్రయత్నము కొనసాగగలిగినది గానవారి కెంతయు కృతజ్ఞులము.

శ్రీ [illegible]మూర్తి యీసురభివారి సంతతిని నిరంతరాయముగా నాయురారోగ్యైశ్వర్యములతోడ రక్షించుగాక.

ఇట్లువిన్నవించు విధేయులు.

సు. అప్పయ్య.
సు. నరసయ్య.
సు. శంకరయ్య.
సు. కైలాసయ్య.
సు. లక్ష్మీనరసయ్య.

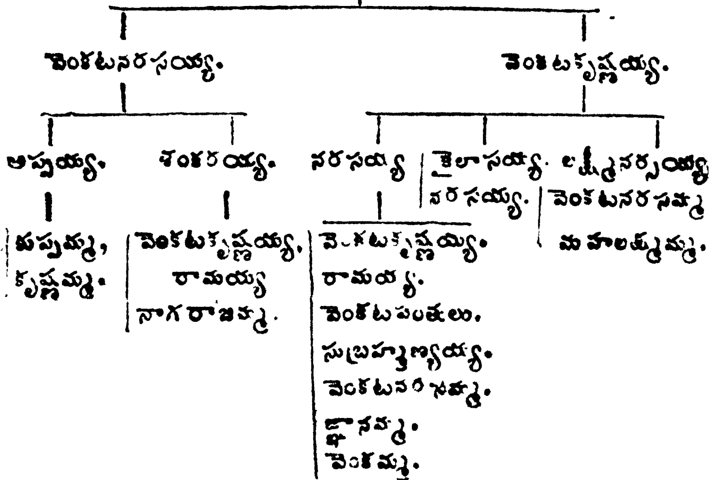

శ్రీ లక్ష్మీనృసింహాయనమః

సురభి రామన్న.

లక్ష్మీనరసయ్య యను అప్పయ్య.

వెంకటకృష్ణయ్య.

ఈకుటుంబమును. శ్రీనృసింహమూర్తి ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యముల నొసంగి కాపాడుగాక.

శ్రీరస్తు.

నృసింహాయనమః.

శ్రీమద్వేదాంత వాక్యాంత నానటత్పదపంకజం।
గజాననమహం వందే గజాజినధరాత్మజం॥
శ్రీమారుతం సతతం శాంతం నితాంతం నమతాంగతిం।
ధృతిమంతం వికస్వంతం హనూమంతం నమామ్యహం॥

ఘంటారాగం ఆదితాళము

గజవదనుని దలతు।సదా శ్రీగణనాథుని దలతు।గజవదనుని దలతు॥నిజపాద యుగళంబు భజియించు జనములకే పనులు సఫలంజేయు॥గజ॥పరమ పవిత్రుని।ఫణియజ్ఞ సూత్రుని।సుమ రుచిరగాత్రుని।శుభమిత్రుని।సరస చారిత్రుని।సన్నుత పాత్రుని। పరిహృతశత్రుని పార్వతీ పుత్రుని॥గజ॥తతపదత్రయ వది।శేషసుభ పన్నగ భూషణు మంజుల భాషణు। దోషవిభంజను దనుజవిమోచను మూషకవాహుని మునిజనపాలుని॥గజ॥ అతిశుభకరములు।హనుమద్వార ప్రదానకీర్తనములు।నరసింహ కీర్తనలు।ప్రీతియందు మిగుల ప్రసిద్ధిగానొనరించు।శతఘంట కవిరామస్వామిని రక్షించు॥గజ॥

సౌరాష్ట్రరాగం త్రిపుటతాళం

శరణు శ్రీనరసింహ విగ్రహ। శరణు భక్తానుగ్రహ। శరణు దుష్టాగ్రహావినిగ్రహ। శరణు సద్గుణసంగ్రహ। ఆదిదేవమునీంద్ర వందిత। అఖిల సురగణసేవిత। దానవాంతక దీనబాంధవ దానకల్పక మాధవా ॥శర॥ నిన్ను సమీపము కన్నజనులకు కన్నులున్న ఫలంబుగా। విన్నవించెద నీదుకీర్తన విన్నవీనుల ఫలముగా ॥కర॥ సలలితప్రహ్లాదభాషణసకలకలుషవిశోషణా। లలితమణిమయదివ్యభూషణకలితహనుమత్పోషణ ॥కర॥ ౨

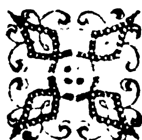
సౌరాష్ట్రరాగం త్రిపుటతాళం

శోభనమే శ్రీనరహరికి। శోభనమే సుందరహరికి। శోభనమే మమ్మేలు మురారికి। శోభనమే శ్రీశౌరికిని ॥శోభ॥ ఫెళఫెళ స్తంభము ఛేదించి వెలసి హిరణ్యకశిపు ద్రుంచి। వేఁగ గని ప్రహ్లాదుఁ గరుణించి। వెలసిన శ్రీ వేదవేద్యునకు ॥శోభ॥ తరుణతరారుణచరణునకు। నిరుపమదివ్యాభరణునకు। శరణాగత జనభరణ పరాయణ। కరుణారస విస్ఫురణునకు ॥ మించిన వేడుక గాంచుచును। అంచితరీతినటించుచును। చెంచు చెలులవలపించి। రతులఁగావించిన। శ్రీనరసింహునకు ॥శోభ॥ పాలితసురమునిజాలునకు। లాలితకాంచనచేలునకు। బాలహసామతొప్పలనఁ జేసిన శ్రీలక్ష్మీనరసింహునకు। శోభనమే। 3

సౌరాష్ట్ర రాగం ఏకతాళం

మహాలక్ష్మి దేవికి మంగళం ॥ మహనీయ మూర్తికి మంగళం । శ్రీమహాలక్ష్మి దేవికి మంగళం ॥ రమణీమాతల్లికి । రాజీవగంధికి । మముగన్నతల్లికి మంగళం ॥ శ్రీమహాలక్ష్మి ॥

కంజాతపాణికి । ఘననీలవేణికి । మంజులవాణికి మంగళం ॥ శ్రీహనుమద్వరదునకు । మననారాసింహునకు । మనసైనాచెలువకు । మంగళం ॥ శ్రీమహాలక్ష్మి దేవికి మంగళం ॥ ౪

శ్రీనృసింహాయనమః

శ్రీమంతం సతతం శాంతం । నితాంతం నమతాంగతం ॥
ధృతిమంతం వితన్వంతం । హనూమంతం నమామ్యహం ॥

ఆదితాళం ॥ పదము ॥

శ్రీహరిసుగుణములు విన్నవారికి । చెలగుకల్యాణములు ॥
బాహుజచంద్రుఁడౌ । పరీక్షిన్నరేంద్రుఁడు । మోహనిరసన
వచనశుకశుక । మునిసింగనుఁగొని వినవినుమనె ॥ శ్రీహరి ॥
ఘనముగనాకథ । వినవలెనిక సుధ । నేనయుగవివరింతుమీ ।
నామనఃకమలము చేట్కాదనరింతుమీ । కల్మషజాలముఁదుచ
లతొలఁగింపుమీ ॥ దేహము పావనముగ నొనరింతుమీ । దం
శాలమణియనుతనువేదశాఖినాము । ముసివిభాండసుతముని
నెసరునమ । మనమునను వెనుగొనఁగననియెను ॥ శ్రీహరి ॥
దిక్కెల్ల దమంట యెక్కువ గర్వించి । మిక్కటముగ
మించి । జీవగణముల । తిక్కబాధించి । తెగుకనకకశిపుఁ ।
గ్రక్కునవిదళించి । వానికొమారుని మక్కువకరుణించి బ్రోచిన
నరహరిచొక్కపు మాకథ బూని । సొక్కుచు నసముని । చక్కెరల
యుక్కెరలవలెరుచు । లెక్కగను చక్కగను పలికెను ॥ శ్రీహ ।
కరుణాకటాక్ష । భాస్వరరామస్వామి శుభకరహరినుతిమం

తుని। మేరుమందరధరనిభ। ధృతిమంతుని। అక్షరాక్షస।సర
సిజహేమంతుని। కవిజనాధార। వరవీరహనుమంతుని। పాల
నసేయు। గుహవర వందిత చరణుః శౌరి। చరణకమలస్మర
ణసలుపుచు। సరసయతికుల తిలకుడెటులనె ।శ్రీహరి॥ ౫

ఝంపెతాళం। ఆనందభైరవి

వినుము భూవరచంద్ర। విమల గుణసాంద్ర। జపవినుత
యీకథను। సావధానముగా॥ కనక నేత్రాగ్రజుడు। ఘనత
మారేండ్లుగణించి। మునువిరించిగురించి। మునివృత్తినుంచి।
తెనరు మందరశైల। మున తపంబొనరించి। అనఘ వరముల
గాంచి। మొనరగర్వించి॥విను॥ పరమాత్ముండైనట్టి హరి
సైవలమూంబట్టి। వరమునులతలమొట్టి। ధరణింబడంగొట్టి। సుర
సుందరులబట్టి చెరలలోవంబెట్టి। సురలపూరముమెట్టి। మెరసి
చెలిపట్టి॥విను॥ దనుజేశ్వరుని థాక। తగిలియొర్వంగరాక।
మొనసి సఖిలాలోక। ములనుండలేక। హనుమద్వరదుండెవరూ।
కలివిహుంతుండౌగాక। యనుచువేల్పులమూక జనెనతనివాక
॥విను॥ ౬

మధ్యమావతిరాగం- ఆదితాళం

వినుమీ శ్రీరాజశేఖర। వినరణమందార। వినుతిసేయు శతముఖ
ముఖసురలిట్టు॥ వెతలి పాలకడనికదమనిల్చిరి ।వినుము॥ నిజాల

యుంచెదలి । బడలిక (నిండెయొడలుసడలి । పొగడిరి। భజామ
హే త్వాంప్రభజామహే శమగజామహే ష్టందభజా మహేనిశం
। వి॥ దయాంబునిధియని । భక్తజనహృదయాంబుజార్కుడని।
సురసభ । నయుంబుతోనిటు । వనచరుంబుకడు । భయంబో
సగు। రిపుభయంబుడుపుమనె॥ విను॥ సుపర్వులిటులూని। వేడి
నజూచి గగనవాణి। దనుజుడ కృపాళుడై తనయుపాల। నలిగిన
నపాయమొందెద॥ నుపాయముననవె॥ విను॥ చరాచరాత్మకుని।
హనుమద్వరప్రదాయకుని మాటలు విరానంజెపిజేగానెరా
ముదంబునవిరాళిఁ జెందకఁసురాళిజనెనిది ॥ వినుమీ॥ ౭

సావేరిరాగము-ఖండజాతి-అటతాళము.

రాజాధిరాజమౌళి-హరి వినుమీ- భ్రాజమానసద్గుణపాళీ॥
యీజగమున। రాజిల్లు దనుజ-రాజునకును-గలరునలుగురుసు
నూజులందు శ్రీహరిపదపాథోజపరుఁడు। ప్రహ్లాదుఁడనఁగ-
మించెను॥ రాజాధి॥ సాదరముగ వేదాంతవచో-వాదము మో
దమునను మదిలో। గాఁదలఁచి వినోదముగాదెఁగ- ఖేదము
జెందకను। భేదము దనుఁదలఁపక నఘవి-ఛేదముఁ జేయుచు
హరిభజనాహ్లాదుడు మేదినిలో నా ప్రహ్లాదుఁడు భక్తశిఖామణి
యనఁగదనరెను॥ రాజాధి॥ అంచితముగ పంచేంద్రియముల।
వంచి పరాంగనలను గాంచిన। గాంచిన వారంచు దలచుచు-

వంచనలెంచక నూ। కాంచన వసనమయెంబరంచు-ప్రపంచము
తనమనమునభా । వించునసత్యము కలనైనా - యించుకవచి
యించడతండతులితమతి॥ రాజాధి ॥ శాంతుండు విలసత్కీర్తి
యుతా శాంతుండుసుగుణభి శాంతుడువి- శ్రాంతుండధికదాం
తుడనివిను।తెంతురుసురులంతటనూ। యెంతని తెలుపుదునతనిని
ఫణి-కాంతునకునుగురునకు భాషా- కాంతునకునుహరునకును
హాసూ- మంతునకైనని తాంతముపొగడతరమ ।రాజా॥ ౯

కాఫిరాగం- ఆదితాళం

వినుముఘనము నృప-నరహరిచరితము । విమలపుణ్యాయు
తము ॥ దనుజుం డాత్మజుని ఘనముగా గోరెనని । వినియు ధర్మసు
తుం-డనిరో మునినిగని ।సురుచిర సురమానీ-నారద-ధరణిని
వ్యాకేని ।పుత్రుడు-నిరభిమతముబూనీ- నేర్చిన- నేరకున్నగానీ-
నైచెడ-రరుదుగాన ! దీనీ-తెలుపవే-యనుచుస్వామిజానీ । వే
డిన-పరమహర్షవిస్ఫురణ మొందుచును పరమహర్షి-యను
బలికెనీక్రియను ॥ విను ॥ ౧ ॥ తనయుబిలువు మంచు । దితిసు
తు-డనినసుజనుడౌచు। కొమరుని- గనినిసచదివించూ వేడుక-
నొనరింతు ఛరించు ।చదువని- మనుజుడజ్ఞుండంచూ - చదివిన
జనుడు ప్రాజ్ఞుండంచు। జనులి-ట్లనుదురంచు చండామార్కు
లకును ॥ ఘనుండిశిష్యు గను నని చెనంటెటవ ॥ విను ॥ ౨ ॥ గురు

మతులేకీర్తి-యతనిని-గొనిచనెఘనకీర్తి । శాస్త్రము-గరప విని
మప్రీతి।రమ్మని గాంచిను రారాతి- యడిగిన-హరిగుణవిఖ్యాతి।
తెలిసితి-సనుచును-సిర్భీతి । సుతుడనఁ- మరవి నారు హనుమ
ద్వరకథలని । మరలబని చె మతిమంతుఁ జేయుఁడని ॥ విను । 3

శంకరాభరణం- ఆదితాళం

వినవలెశా- పుణ్యముగై కొనవలెశా- ఘనుకుల గుణవులం
తట వానికి జేకొని జనిరిపంక్తి జనపాలశేఖర । వినగనిరతము
ప్రమకథరితము విహిత దురితము-నృహరి చరితము ॥ విన ॥
వారలు శాస్త్రవిలాసములను । వానికి విద్యాభ్యాసముచేసి
యారూఢి మాకిక మోసమూలేదని దనుజేంద్రుని వాసముచేర
ధీరత తోడుత దెచ్చిరి సంసార । ధార విముక్తుని భగవద్భ
క్తుని । చాతుతర సుఖవిరక్తుని । సత్యయుక్తుని పరమ ముక్తుని
॥ విన ॥ అన్నతూమాట లాలించుమీ । అల వెన్నుని కథ చా
లించుమీ విద్యల్నోయుచదినాహించుమీ । అవికన్నతండ్రికి
విన్నవించుమీ-అని- మన్ననతో చండామార్కులు బలిరాన ।
చెన్నకనతడను చిన్నకిజనుచును-కొన్నివేళలనక నడుగడు
గునకు మాధవ యానను మాధవ ॥ విన ॥ ౨ ॥ అడరుచు మదిని
దలంచుచూ । వీరహనుమ ద్వరుని తలంచుచూ ।గల్లి-నాడిన
తొడవులనమించుచూ । వచ్చి-పడిపడిమొక్కులనగాంచుచూ-

తంద్రి-కడువడితనపట్టినపుడు చేతనపట్టి । గొడమీదనుంచెను-తొడనిగడించెను-కడగి ప్రియముల గారవించెను- కౌగలించెను పలుకరించెను ॥ వినవలెన । పుణ్యముగైకొన వలెన ॥ ౩।౧౦

భైరవిరాగం - ఆదితాళం

దీనలోక చింతామణి నృపమణి। దీనివినుముసుగుణ।మూర్వాశసుడంతట కొమరుని। మమతతో గనిపదిపిన పద్యము జ్ఞానరీతి తాత్పర్యము దెల్పుము। సానుకూలముగ ననంగనతెంచును। బూనిన వినరున। దనరినమనమున।పొదవినముదమున। నిటులని బలికెను। దీన। ధీరులైచదివించిరిగురువులు। భూరిశాస్త్రములను దెలిపెదను చేరివినగవలెను। కర్ూరతతోడభీకరావహ। దనుజమదను। సాకమైనకధరూ। వసుగనమీరుకర్ణ సుఖను। కోరిక మీర।గోళులు ముత్తికకరణగణవిశుద్ధునినవవిధభక్తుల సారెసారెకును। హరిపరిచర్యల। మేరమీరి। యొనరజేయుమనుజుడు జేరును। నిహామును। పరమును। మెరయును। శిరిగను నరులును। సురలనుతింపను ॥ దీన ॥ ౧॥ మంధరావనిధరధరు పూజకు। నొందుకరము కరము। హా। వినుతి జెందు శిరము శిరము। చాలముకుంద నామ కీర్తనముల। ప్రమదము నందు దినము దినము। మురహరుని జూచెడు మనముమనము। నిందనిష్ఠ్యము। గాదిది తెలియుము నిజము। శ్రీహరి పచారవిం

క మంలంబని బంధుండు తమంధర ధుండు । పాద యుగము తోటిపశు బనియెండరు । హరిపరు। లగునరు లనహరులనిగురు జనవరు। లనుచరులౌదురు ॥ దీన । ౨ ॥ మంగళప్రదము కలు షతిమిరిప । తంగము సురు ధిరము విపధ పాప తంగ వరముక రము- దోషత తంగయుల భవాబ్ధిమథన కుధరమ । భంగసా ప్యభరమూ। సకల మునిపుంగవ శుభకరమూ । రంగుగహను మద్వరచరితము లలితము। గనుక కనకగర్భాదు । కలజజారికి పొగడనశక్య మనంగ । తండ్రివిని కలంగి కోపము। పొంగగ మిగులగ । మదమగజితముగ జొదురగ వచ్చెనగ । మదరగ చెదరగ ॥ దీనలోక ॥ ౩ ॥ ॥౧౧॥

శ్రీ రాగం- ఆదితాళం

ఈకథవినుసకలనృపతిలకా । కంజనిభముఖ శశితిలకా ॥ ఈకరిణిమహా । భీకరరక్షో నికవిభుం । వాకులపడి । యూకు లనాశకు । డాకొమరుని కెలనిపై । లోకము జర్చి కొరకును దయలేకను తనమూకను బనిచెను ॥ ఈకథ ॥ అంతటవారెం తయు ఘోరిదు । రంతని శితకుంతముల । త్యంతము గొనిపా ధింతుముసహసా । ద్యంతుము బాధింతుమనిది । గంతములద రని । నితాంతము బెదరించుచుఖం । డింపురు సిరసింతు రతని శ్రమ । మెంతని గాసియుంతును జనవర । ఈకథ ॥ చంక్రా

ఖండమదద్వీప కాండమము । దీకొల్పుచు నుద్దండముగను మేల్ । చండులత లెబల్ । కొండగముల్ । చెండుచు పయి మెండుగని । దినకాంధధి జలమండలిలో । నుండగ నెదు రెండలదొరతన యుండనకను దండన చేసిరి ॥ ఈకథ ॥ ౨ ॥ శ్రీరమణీ ధారణద నుజని । దారుణ భూరిజగ । కార్యరణసుమన । స్ఫారణ। సుమశ్చారణసం । చారణవననారణ భయము విని । వారణముని । వారెను తైత్యారి సతడు । మీరుచుపొగడగ । వారలువిని ధీర త చెనకెరి ॥ ఈకథ ॥ దిట్టతనంబుట్టి పడండల । పట్టియువడి । కట్టులుకల్ । దిట్టనగదలల్ । గొట్టిన కెతలల్ । బెట్టిపడల్ । వె ట్టినవవి । గెట్టిగవతనికి । పట్టుగుహరి కట్టిమెడల్ । నెట్టనక్కృప బుట్టినదవ్వుటను । బెట్టివఫల మట్టులదోచెను ॥ యీకథ ॥ ౪ ॥ చందురు చెల్వం దినవదనము । కందము మెయి కందదుసం। క్రందనరిపు । రాణ్ణందనుడవిరా । మందులనల్ । జెందడిదిము కుందుని మహిమని । యందరుబెగ । డొందిరదె । మందుపవన నందనువరక్కృప । బొందిన జను డొందెడెసుఖముల ॥ ఈ ॥౫

అసావేరిరాగం- ఆదితాళం.

నావరవిను శ్రీవరహరిచరితము। నవసుధాభరితము। వహరి యుతసయురూపువూపలేకను। సురవిరోధి మదిసిభేవమొం దెను॥నరవర॥ జలనిధి జలములలోపల ముంచిరి॥ జ్వాలలెగ

యుబడవాక్కులనుంచిరి।వలసుమీర గజముల దొ్రికించిరి చరలరో్రియుంచిరి। నాపయి।నలుగడా మునశ్శేషునిజోడూ। ననుసరించి వాడు।పలుమరుపలుకు లేలవీడూ।లేశముభయము లెనివాడు। వీనికలన యమునిపీడు।తనకునుగలుగు నెల్ల నేడూ। నిజముదలచిచింతిలుకతని చెంతకుజనిరి।గురువులకిట్లనిరి ॥నవ॥ వాడిమిటుల నెగుల బొగలనేటికి।వలదుశుక్రుడు వచ్చిన వాటికి వీడు సద్గుణుండగు మున్మాటికి। వెతలబోనేటికి। యనుచూ మాట్లాడితోడితెచ్చి వాసిలిల, లరయ హైరి యాలా।గునమరి వాడు పాఠశాలా గురువులవాడు లేవవేళా।బాలుల।తోడగూడి బాలా।మీకి।తోడుగుచదువు లేలావినుడః।వేడుక చెలిపెను।పర మరహస్యమూ।శ్రీహరిదాస్యమూ॥నరవర।౨॥సొంపెసగగ। మనపాప్రియపువారలు। కొందరుర్విపై గూలుటమీరలు।కంటిరె యిటు జెప్పెదువీరలు।గానకూ్రులకులూ।జనులిది।వింటిరెపు రువజన్మమొందీ।వితత ముదములందీ।మిత్రి లే।నింట మమతజెందీ మరిజాల్గొటిమనలుబొందీ।యింద్రియసంకటములకుందీయుం దురు-గదయనె నతపుండీ- నవి యెట్లంటిరేని హానుమవ్వరునె న్నచూ। ధనమదాంధుడెన్నదూ ॥నరవర॥౧౩

పంతువరాళి- ఆది తాళము-

చేరిచినుము।శ్రీ ధరణీశ మాణమణి. శాలికథాసరణీ। ధీ నైశ

సుగ్రైరికుమారుడు-వారిసగనివినఁడనియ సారసఁ। పాఁరిమున
బడిలోబడి బడలియు। పాఁరగతి వెతలజెందు వానికి నూతవస్త్ర
ములనూ సగమగణి,తోరు నిద్రజడునూ। వి౦శతి। దీక్ష బాల్యము
నను।ము ప్పదింజను। ఘూ॰విషయేంద్రియములతోనవె ॥చేరి॥
నిగ్గచుఁబునకువగిన పథము । వెరపనిక్రిమివిధమూ। గృహసఁ।
సగణమున మెలఁగు మూఢపాఁపము। సఁణి యధాయఫమూ
దుర్గతంబుగనికనటులజనక। నగ్గలిసుఖాపవర్గను గ్గవు। వాగ్గ
కతతవలెదుర్గమమగుప। ద్వర్గమును నిగ్రహించిదివ్యని। నగ్గవి
వలగుణమూ। సకలజ్ఞాని। గీర్గణాభరణమూ। శరణము।
భార్గవీమనోహర సంస్మరణము। పావనము చేయుడం।చుదె
ల్పెను॥చేరి॥పంచభూతములకు। త్రిగుణములను।ఆరుషటకట
ములనూ।మరియుతలఁచినను చరాచరఁబులందునూ।ప్రకృతుల
వికృతులనూ। మించునవ్యయు డాధ్యుడనంతుడ మేయుడ।
గమ్యుడ దృశ్యుడక్షరుఁ। డఁచితగణ భగవఁతుడు కదుతన।
దైనఘనమాయనాఁగియుండుస । నుఁచితరీతులనూ। వ్యా
ప్యవ్యాప కర్మములను। తెలియుడ। టఁచు బల్కు వారలవి
యానివెవు। డభ్యసించిసన నతఁడు పల్కును॥ చేరి ॥ ౨ ॥
మందరాద్రికి మజ్జనక డరుగ। వజ్జనసరిరగా। గొనిసఁక్రం
దనుండు జనఁగవాని కెమెనగ। గనిసురమునిత్వరగా। సుం

దరాంగకి నందనుడుద్భవ। మందుపురందర నీ క్షేత్రము పడ। దిం దిరాధిప పదాంబుజ భజనుడ। నందివస్పృత్రివిడుపుసుందరినః॥ కొండలములనచ్చి। సిఖాశ్రమ మంపుపొందు పలుచీమిగుల।। మందమైన హనుమద్వరతత్వము మానినను గూర్చిచెప్పె నసె సిరి॥ చేరివిను॥ ౧౪

కేదారి గౌళ-ఆదితాళం

రాజస్యచంద్రచంద్ర చంద్రవిరాజిత కీర్తిపొందాఁ॥ తేజ మలర ప్రస్వేదుములతెల్లను। దేవతాస్వరూపంబగు కాలము తోజనినధరణీ రుహాఫల। మెజనమముఖ్య షడ్వికార। భాజన మగుచూ। వెంశివగతి। కాయమునకును। గానియాత్మకు। జ నుపైపడవు జననమరణాదులాత్మ పరాత్పరుడునిత్యుడనిమె నినుమది॥ రాజన్య॥ భూమిలోకవక సైకతంబున। భూరిన హ్మయోగంబున। తగ। హేమకారకుండు పాటవంబున। హేమమొందిన విధంబున। కామమోహాపాళాది గణంబున కడుస్పృక్కైక జగంబున। నభిరామముగ మోక్షమునను బా లకు। లారావినుడు ముదంబున। వేమరు త్రిగుణమ్ముల నెని మిన్నైమెన ప్రకృతులోగిల పదారగు। వికృతుల నీఋరువది యేడిటనగు। చరాచర శరీరయుగ మాన్మనై॥ రా॥ ౧॥ ధీరుడాత్మ నిరవస్థుని గాగను। తెలియుత దన్వితుడైనను। వి

స్తా౯ కుసుమధర్మ గంధములను। మారుతమరగీన రీతిగనూ।
కోరిబుద్ధిభేదములనుమరిగను। గొనవలయును। పరమాత్మను।
పలు।మారునవ విధభక్తి పథములను । మీరి నరుడు ఘనంబు
గను। శ్రీగమణహరె వరద వరదయాసిధేనరసాటిధేయసి। చె
లగుచునాడుచు।వివశుడగుచుతుద। నమోఘసుఖపదవిబొందు
నసి చూను॥రాజ॥మెండుగా సకలజీవకోటిని,నిండియుగగనము
ధాటిని।హరియుండు గనక విషయంబులతోటిని।యుక్తి నెసం
గినవాటిని। దంభయజ్ఞములనుండెడపీటిని। తగసనించునసివీటి
సిభక్తి వెసజెందివఘూటిని। జెందుడీయుని పరిపాటని । కొంం
డాషచు । మన దొరకొమరుండు డెలుపనఖండవైభవ। గు
ణమణిగణఖని। హనుమద్వరదుని । భజించి రిలదను ఇదనుజు
లనయము ॥రాజన్య॥ 3 ౧౫

అఠాణరాగము- త్రిపుటతాళము

జనవర్యాఘనశౌర్యా। మందరధైర్యా । వినుమునరహరి
చర్యా। దనుజసుతుగతి దెలసిగురువులు దైత్యవిభుగాంచి।
దుర్జనుడు నీసుతుడనగపిలపించి। బలికెకోపించి ।జనవర్యా॥
ఏలరాపసిబాలుడవు।దుశ్శీల నీశవలీలయూగుణమేలవచ్చెరా।
ఓమురా చార వెడకితిరా । త్రిభువన। పాళిగెల్చితిరా హరి
యిటు లేల రాడనంతడు గంభీరా। ముగసుననిమె నారా

జనవర్యా॥౨॥ సంచరించి ప్రపంచ మెల్ల జయించి మించితి
నంచు మరి గణియించె దెక్కడ వగ। అందరియాశ్రిన గా। మది
మార్గము గా। నార్భురిద్భంచి మదిలో గా। నింద్రియంబుల జయము
ను జయించనైతివిగా। దసితెలిపెదాగ॥జ॥౩॥ ఇందుగలడ
ందు లేడని సంశయమువల దెందు వెదకిన నందె హరిగ
లడూ। వివరించెదను। మునిరాధి పుడూ। సురముని బృంద
వందితుడూ। వేదము। లందు విష్ణుమయం జగత్తనెదూ। వా
డెరిగియు మనెరుగదు॥ జనవర్యా॥ ౩। పంతమున నిటులెం
తో వాగకిన। యంతయూనుకి కాంతత్రయా ప్రాగ్యంతమున నత న
డూ। హనుమద్వరదుడూ। చింతిత ప్రదుడూ శ్రీభగవంతుడ
వ్యయుడూ వైరిక్ర। శాంతుడగు నరసింహుడై యవు
డూ। తగియుండె ననఘుండు। జనవర్యా। ఘనశౌర్యము
దాశ్శర్యా। వినుము నరహరిచర్యా॥ ౪। ౧౬

నాట రాగము - ఆదితాళము॥

శ్రీనృసింహ గురవేనమః॥

కుంభినీభరణా వినుము వి సంభావిత కరుణా॥ భరణా॥
జంభారావన వైరిమదా। రంభమున బలెన్నతవతనూ సంభ
వునిగని డింభకాయని। దంభమున సర్వేప్రగతుం। డంబా
జాతుల దట్టించి నీవి స్తంభమునను జూపూ। జంభము లెప

దాపూ। హరిపదగుంభ సలిక రేపూ। లెవ్వని। జృంభితకరఖ
ర ఖరవాలము ఝుళాన ఝుళిపించుచు ఘనదో। స్తంభము
నను గద్దియడిగి హరిదంత దంతులదర। దంభముగ శుభవద్ది
భంగ భంగసం। రంభముదనరగ లేచి। స్తంభము నెదుటను
జూచి జృంభణమున జేయుజాచి। వ్రేసెను ॥ ఝంఝినీ ॥ ఇటు
ల వ్రేసిన వ్రేటుతోడను చటులవహ్నిజ్వాల లావహిసు। పటు
తరాగ్భట పటిమచేతను। భగ్గుభగ్గుననూ। చిటవుగా నిప్పుల
కుప్పలుక్రొట ముగను పిక్కటిలమిక్కిలి। కటిలసికట వరో
ద్భట। భటపటలి। ప్రమగ్గ। ఫగ్గుఫగ్గుననిటుఃటులనకంతట చెవ
రి। చిటిలిచిట్లిపడగా। పెటిలిపెట్లిపడగా। నెటనెట। దొటి
లిదొట్లిపడగా నటవి। స్ఫుటతరముగ గగనము జగములు।
ఘుగుల్ ఘుగుల్ ఘుగులు కొనగను। మిక్కుటముగ స్తంభము
దిక్కటములు గభగభిల్లు గుభగుభిల్లుమనునటుల ఫట్ఫటా ఫటా
ఛ్ఫటాయని। చిటచిట్చిట చిటమనుచు। పెటపెట్పెట పెట
మనుచు పటపట్పట పటమనుచు ॥ పగిలెను ॥ ఝంఝినీ ॥

పగిలినంతట ప్రళయవేళా। పవనవర్ధిత మేఘజాలా।
ధిగత నిఘూర్ణితముల దాలా। దెలుపుచందములా। మిగులగను
ఘోర్భైరవ ఘోరారవ। మగణితాంధ కారముగా బలు। పొగలె
గయు బ్రహ్మాండ భాండము। లగల బ్రహ్మేంద్రాది సురుల్।

తగనిలువగ లేకను పరవశుఁడై। బెగడుచుమదిలో నాదిశులెం
తయుబూనా। గరుడోరగ సిద్ధవిమానా। వళిబెద। రగనసురీ
గర్భములన్నియు। ప్రభిన్నములుగాగ। కలశుల నగములప్రతిని
నదములెసగగ। ప్రకట ఘోషమొకటి భీషణత। నెగసెనంత
వింతవింత కాంతులు। భుగభుగభుగభుగమనగా। నిగనిగనిగమ
నగా ధగధగ ధగధగ మనగా। వెడలెను ॥ శుంభినీ । వెడలి
నంత మహాద్భుతంబుగ వేడివేడిమి చూపుచూపుల। గడిగి
మిడిమిడి గ్రుడ్లుకోరలు గళగళధ్వనులూ। బడసి వెంబడి నుద్భ
వించెను ప్రజ్వల జ్వాలా నరసింహుడు । సడలెభూతప్రేత।
పైశాచ గణముఖనిఖిలా గ్రహంబులు। తడబడిభూమి ఫలం
యుత ములుగా । ఝుడియుచు నవ్వేరగ । కడు ప్రళయము
లీలగ। చుక్కలు ఝుఝుఝల్లున రాలగ। విభ్రమపడివడవెడ
దనుజులు గనుగొన భయంకరముగా నిటు తనయొడ । లదర
భక్త రక్షకుడగు వీరాంజనేయ విభుండజేయముగ। తొడరి
హుంకరించి మించినప్పుడు గడగడ పుడమి వడంకగ। కడు
వడి జలనిధు లింకగ। పడమర రవియుర గ్రుంకగ ॥ నవదళ
॥ శుంభినీ ॥

రేగుప్తి రాగం-

పండితాశ్రిత కవీంద్ర పోషణ। ప్రకట కవికలుష శోషణ॥

చండభానుఁడనగ। నసురపతి గుండె ఝల్లుమనగ। నృసింహు డఖండ వేగమున జనించెతద్ఘన కఠోర నరవికట రూపమున భూ। మండలజనులైనను మరియూ। ఖండల ముఖులైనను కం జభ। కాండ గుహుడు హరుడు ఏకలు। గణించగను నుతించగ లరైవినుము ॥ వందే తా ॥ మించు విరుల కమలములు సరిగాంచు పదములు। మకరపుల జయించు। జంఘలు కరి కరముల నెంచు। నిమదొండలు కటితటము - కాంచన మయ పరిధానము। పాంచజిత కంధరము। నాభినడు మెంచగ సుందరము। తనుతరము పంచవదన సదనసాను పక్షము। పకపకను నగు వికాలవక్షము। కుంచిత ముఖ ముల్। విదళిత నక్తంచర సుఖముల్। ఖరనఖములు। చంచదతుల శంఖచక్ర యుగశర। శరాసధర భుజాశతము లమరెను ॥ వందే తా ॥

శ్రీరాజిత మణిమయ ఘనతిరహారా। వళివళియుత గళమును। మిరికిసల యములసి। దిధరము ఘోరా నలశిఖవలెమిసమిప। లూరెశిరసన వికాసము। హారములను గేగ పొడవడరు కోరలగమి తీరు। మహోన్నత మేరుశైలబిలము వా శి నాసిక। మెఱుంగు జిగిబిగి తెరంగు రంగులు। దూరము వెలసి। శితశిఖలను। సారెకు మెరసి। తగుకుటిలా। కారచటుల పటల ఘటలునరహరి కరాంతరకరాళముఖ మొనరెను ॥ వందే తా ॥

పాటీ రహిమ గిరుల। రహిపరిపాటి । గలవిల సిత సితసిత
తనుధాటీ । హీనకర కిరతను రుహా కోటీవనరిన నరహాంగని
వాటక దనుజుని కేవకీ నటికొం । శౌరి కుమతము నిజము
సేయగోరి । నిజకపట వాటములన । రమ్యాగేంద్ర నటము
ధరించె। నికసితసి తేల తనుహతుం డౌట ఘటించు భళిభళి।
ముఖ్యాటి కలంపు । హనుమద్వర్ధితోటి కలహాకలన కలరె।
ధైర్యముతో లంగకన్న కలంగకను కపువడి ॥ పండితా ॥

శుద్ధవస్యాసీ రాగము- ఆదితాళం।

ధారుణీశ్వరా। ధైర్యధురంధరా। వీరాన్వయ శేఖరా। విను
మభిమన్యు కుమారా॥ ధీరుడసురమహాశీ। ఘనబాహా। ధృతగ
దుడై। దారుణరణకేళి। ఘోరముగాసలు పుటకై హాంకీ।
కొనికుంజర వైరి కెమునుజనుమద । వారణకరణీ। నరిసింహుని।
తలగానుకరణీ,ధట్టించుచు। పౌరుషముతో। మిరివడితో। భూ
రిగదతో। ప్రేసె నంతటను। ధారుణీశ్వర । కట్టడిరాకుసు డ
ట్టులతరుమంగా। కరాళవదనుడౌ పన్నగ వరముగా। పట్టుఖగ
కులేంద్రునిపగిది, పట్టిన బలిమిగా । నెట్టుదు ధృతిబూని। చల
మూనీ। నిరుకుమఖ్గాది కముల గాని । గిట్టకితండని తకర్షసి
శేని గిరిగానరదముల్ । గీటుచుసమున్ర । అట్టిటుడసకగా ।
సురవర్ష సహస్రము లనకగా । సరిపోంకి దిట్టంగుడుగా ।

పట్టుకొనుచుఁ బిట్టిపడుచుఁ । ద్వంద్వయుద్ధమున ॥ ధా
రుణి ॥ కాంచన భిత్తిదలంచన గుహలఁ । సాళువడేగ వలె
ను లంఘించిన సముదంచిత రోషమ్ముదయించఁ । మించు
లశిఖమించుచూ । బలుకోరల్ । మెరయగ పావక కీలలటంచూ ।
సెంచభయంకరముగ గనుపించూ । పృథుతరసట । లెంతయు
కదువడి ఝుళిపించుచు మెరసి । దనుజేంద్రు నివిధ మటుడెల
సి । నదుసుకఘ్న షీఱంచి యురముఁ । జించికరముఁ । ముంచి
శరముఁ । గ్రుంచె నరహరియు ॥ ధారుణి ॥ ౨ ॥ వింతగదా
నవకాంతుని యొడలఁ । బిగించియూరుల గోరులనిటులఁ ।
పంతమున దినాంతమునను చించినయంతఁ । చెంతకు వెసతె
చ్చిరి । దనుసంతతి చెలగుచు బాణమ్ములతనుఁజేరి । మంచు ।
డుగపోరిన గనుగొనివారి । మరిసిజ బహురూపమ్ముల నణచు
సెంతయు కినుకఁ । హనుమద్వరు డెనసిన వెనుకఁ ।
సురులంత హృదంతరములఁ । సంతసములఁ । మంత్రనములఁ ।
గన్నుతించిరిటు ॥ ధారుణీశ్వర ॥

సురటిరాగం- ఆటతాళం ॥

వైరిజన సంహారి । నారి । శౌరి । చారి । త్రమువినమీ ॥ వా
రీజభవభవ వాసవముఖసుర । వారిజాక్షులుకేరి నభంబున ।

నా రెసా రేకు ఘనఘనాఘన। ఘోరరవగంభీర భేరీభూరిభాం
కారములు జేసిరి। పుష్పవర్షముల పుడుగ కురిసిరి ॥ వైరి ॥ సా
రిసాక్షునిన్ను। సంస్తుతించగ నెంతవారము। నరసింహా। దైత్య
వారణ వారణనరసింహా। సర్వదారుణ। దారుణపటుజిహ్మ।
ఖలనివారణ కారణభుజగరంహా। శ్రీరామునను విభుదాడిని వి
దళించి। శౌరిమము దయమీరి బ్రోచితి। వారయని బ్రహ్మేం
ద్ర చంద్రధ। రాదికిన్నర కింపురుష గరుడ। ఫోరగామర సిద్ధ
సాధ్యుల పారముగ మునివరులు పొగడెరి ॥ వైరి ॥ ౧ ॥ ఎన్ని
విధముల ప్రసన్నతజెందక।యున్నాదుసీయాన। సామితో చెలి
మి గొన్నట్టి గజయాన। వేమరునినునే నెన్నెద వినయాన।
శ్రీమహాలక్ష్మి చెన్నుగనీవైనా। మన్ననతో। గరిమన్నన నిల్పు
ని। కన్నతండ్రికి। ఠనలునుదీర్పుము। విన్నపంబున తిన్నతిన్నగ
విన్నవించి వరించి పన్నుగ। సన్నుతించి ప్రసన్నుజేయుము
సన్నుతాంగి యటంచు యజుడనె ॥ వైరి ॥ తిన్నగనుదుట
ను। కస్తూరితిలకము। చెన్నుగనమరించి। కాటుకకనుల నిన్నుల
ముగనునుంచి। పరిమళమిళిత వస్తువులు ధరియించి। విరిద
మ్మికర విన్యస్తము గావించి। అస్తోక నవరత్న। హారభూష
ణముల। విస్తారముగను। స్తటిఘటియించి। నిస్తుల స్తనకుంభ
ముల మృదుహస్తమున బంగరు రంగటు। దుస్తరింపుచు సఖి

మదన మదహ స్తివలె। తగుసొగసు గాంచెను ॥ వైరి ॥ 3 ॥

హుంకించి దనుజుని బింక మణంచి భ। యంకరుడై మించుస
కల సద్భక్తవ। శంక రత్వము గాంచూ। దుస్తర పంకపంక
ము లింకించు। హానుమ ద్వరదుని। హుంకారత మెడలించు। సం
కేత భాషల। సరణినూ పురములు శంక లేకను ఝణ ఝణ
మ్రోయగ। చంకవస్మణి కింకిణీకర। కరకంకణమ్ములు ఘల్లు
ఘల్లున। వంకజాక్షి యలంకరించుక పొంకముగ నిటువచ్చి
నిలచెను ॥ వైరి ॥

ఆరభి రాగము- ఆట తాళం.

శ్రీమహిత మహీశు భజన జేయువాత మహీశు భజన ॥
శ్రీమహిత ॥ ప్రేమమెరయ సురాసురనుత। భామినీ మణియ
ధికరయమునస్వామిసన్నిధి జేరియిటులను। సంభ్రమించి తిల
కించుచు భళి। యేమద్భుత మిదినే నెన్నడు। భూమిలో నగను
గొన్నది హరిచె మునుత్రను విన్నది లేదని। యామహిళా ర
త్నము వికలత। మైమరచిమరీ। తామద్ది బెదరీ వేసరచూ జను
శ్రీమహిత ॥ కోలాహల యుతమై ప్రళయ కాలా। యుత
మృణి గగనమణి। లీలా। దనరుఘన వనజవి। పాల నిభమితని
ముఖమూ। జ్వాలలరుద వానలములు। కీలలవలె విలసిలు నత
పరి। పాలనకలితములగుచూళులు। ఫాలవల వలక జాలము.

లును। హాలాహల ధరశూలము సరిబోల జాలు। పృథుబా
హుపురా। ఖీలములగు కోరలనుచు గమ। లాలయ యీలా
గున। బహుభయ కలితమతిమై లాలిత నుతినై। చాలగడెం
చిన ॥ ౧ ॥ శ్రీమహిత కాంతాజన తిలకమిటు। నిజకాంతాకృతి
గనుగొని యతని। చెంతానిలువక ప్రకటముగ। భ్రాంతయ
గుచు। నటుజనుచూ। శాంతునరహరి విగ్రహమిది। కామినీజన
సులభవిగ్రహ। మెంతయును గాదనుచు మనమునసంతసమున
భయమ్ముతెసగ। నెంతెంతని వచియింతును। కడవింతవింత
యని మంతుగ నతిశాంతుడైన యంతట జేర దలంతు తదంతి
కమునకని। సీమంతినిచనగా। యంతకడనగా శాంతుల నెవసిన
। శ్రీమ ॥ ౨ ॥ శ్రీ సారసముఖి మరలగను। హాసాహసమనుచు
వచనవి। లాసాన్వితుడై వరనుచు। వనజాసనుడు చెలితమతి
మై। వాసవముఖ సురలెల్ల। దలచక భాసురాసుర వరసుతుని
నీసమానుండు గలడె శాంతుని। గా సఖపు హనుమద్వరదుని
మౌ సజ్జనవరశేంద్రవర। కేసరి కేసరి గలదాయని। యాసరసిజ
సంభవడనను। ల్లాసముగ మకుళీత కరతలుడై। సవినయుండై
త్రాసరహితుండై వాసిగపొగడెన॥ శ్రీమహితమహాశుభజన॥

కర్ణాట సారంగ- అటతాళం.

దండము దరితాంపా। నిజసాష్టాంగ దండము నరసింహా

దండమిదే నీదండ సందేవ। నందబాయక బోవ్రునను వేదం
డవరదా చండతరలస। ద్దండజాధిప కాండరంహ॥ దండ ॥
పుండరీక పూజితా। సురచిరనాభీ। పుండరీక రాజితా। చం
డిదండోద్దండ నిజభుజదండ మండిత కుండలాగ్ర విఖండితా
హితమండలా। బ్రహ్మాండ పిచండిలా॥ దండము ॥ పండితజన
పోషా। కల్మషశోష। భండనపటురోష। కాండభవకాండాబ్జ
ఖండశిఖండ డిండీరాండజేశ్వర। కాండపాండు రకీర్తియుత
దిక్తుండమణిమయ కుండలాదండము॥ దండమునొనరించి। యు
టుభక్త జనవర్యుండు వేడినగాంచి। నిండుకృప హనుమద్వ
రుండు ఘ। నుండుమెండుగ నభయహస్తము। దండినొసనఖం
డదరణీ। మండలేంద్ర యతండుబొగడెగ ॥దండము దళితాం
హసీకు సాష్టాంగ దండము ॥ ౨ ॥

భూపాల రాగం- జంపె తాళం.

భూపాలాయను రాగముతో। పాసగగ వినుసమ్మతితో।
శ్రీపతిసంస్తుతి మహితో ద్దీపితనిర్మల మతితో। పాలయమాం
కమలాక్షా। భక్తజనావనదీక్షా। లాలితకరుణాకటాక్ష। శుభ
లక్షణ నరహర్యక్షా। లోలత రేంద్రియ శిక్షా। లోకగణాధ్య
క్షా । శ్రీలలనాయుతవక్షా। యనాశ్రిత జన సంరక్షా॥ భూపా॥
పాహిఖగస్యాధహరె। పావనచిత్రాబ్జహరే। పాహిపదాసమి

తహరె మాంపాహి సదాన్నహరె పాహిఘనాఘసమీరహరె
పాహివిహంగేంద్రహరె। పాహిత మోహహరణహరె। యనివ
ర్ణించెముదమలరె॥ భూపా॥ రక్షయమాంఘనశీలా। రంజిత
కాంచనచేలా। మోక్షఫలప్రదశైలాజగ। న్మోహనకీర్తివిశాలా
దక్షరమాపరిపాలా। ధర్మజయాలవాలా। వీక్షణభయంకర
కరవాలాయని వినుతించెకాచా॥ భూపాలా॥ వందేహం
బహుశాంతం। భవ్యఘనాఘనిశాంతం। మందరధైర్యలసంతం।
నిగ। మాంతగిరాంసిద్ధాంతం। వందిజనైరత్యంతం। వందితమా
యతదాంతం। మందారంనమాంతం। త్వామని యోర్చెకహరి
చింతక॥ భూ। దూరిత సన్మునివిపదం। వీరహనూమద్వరదం।
వైరిసరోజద్విరదం। ఘృణి। వారితశారదశరదం। దోరవిభా
ధవళరదం। హృదికలశౌవరదం। ఘోరమదానురవరద।న్మని।
కొనియాడెకసిరులొందక॥ భూపాలా॥ .

నీలాంబరి రాగం- ఆదితాళం

ననుమన్నింపవె। నిను వెరనమ్మితి। దనుజాంతక నరసింహా।
వినయముననునే। ననయము వేడిన। విన రాదా నరసింహా॥అతు
లకృపావన। కృతయాతిపావన। పతితపావన నరసింహా। ఫల।
యుతసేవన నరసింహా॥ శృతిపథ తేవన। హితమతిభావన।
నతజీవన నరసింహా। ॥ననుమ॥ సుగుణ గణారామా। ఖగవా

హనోద్ధామ। అగణితధామా నరసింహ। పంనగశయనా నరశింహానగజావినుతనామసవతులశీధామ। జగదభిరామా నరసింహా॥నను॥ ఖరతరమూనీ। నరసింహాకృతికి। వెరువను శ్రీనరసింహా। నినునే। మరువను శ్రీనరసింహా। దరిలేనిసంసార దావాగ్నిని జేర। వెరతును శ్రీనరసింహా॥నను॥వినుమవతరించిన। పనిచీరెకోపమున। పసిలేదిక నరసింహా। యెంతని వేడుదు నరసింహా। వినతులబోవవే। వెసదయజూడవె। మునుపెవరిని నరసింహా॥ నను॥అనిప్రహ్లాదుడు।వినుతిజేయనపుడు।ఘనవిక్రమ నరసింహా। యిది।వినుమీభూవరసింహా।హనుమద్వరుడా వెను కప్రసన్నుడా యెనుశాత్రవజగసింహా॥నను॥మన్నింపవె నీనునెర నమ్మితి। దనుజాంతక నరసింహా॥

సౌరాష్ట్రి రాగం॥ ఆటతాళం

భూనాయక వినుమీకథా రసమూ। బుధజనక ర్ణసుధార సమూ। దానవసుతుడెంతయు బహువిధముల। పూనిన వేదు కపొడమినగనినీ। జ్ఞానమునకు మెచ్చితిననను। సకలవరముల నడుగుమనినద। యానిథేనీపాదకమల। ధ్యానమున కితరంబు వలదనె॥ భూనాయ॥ ఘనుడైననీభక్తు। జనుడైకలుషవర్జనుడై పరమపావనుడై। ముక్తిగనక మిక్కిలిదుర్జనుడై। భవ। ద్వైన తదైవతశాసనుడై। నాదుజనకుడడరెదుర్వ్యసనుడై। అటు

లః గనుక। పవిత్రుని మొనరింపుమనిన విని। మనుజకేసరిసిను
గనుట సద్గతులను। గనకపోవు నా కనకకసిపుడు చనక మన్యం
తరముల్లెను। దనుజపతియై మనమున గమనమును। మ్రుదము
నబొందెనతడును ॥ భూనాయక ॥శృంగారము తెలియంగా।
భేరీమృదంగాదులు మ్రోయంగా। శుభమంగళ వరములె
సంగా। లక్ష్మి। హంగుగ మధుపులాసంగా। సురసారంగ గ
మనలలరంగా। ధవళ। రంగదుభయచామ। రంబులు వీవంగా।
సంగీతములు। కిన్నరాంగనలు పాడంగా। పొంగుచును ముని
పుంగవులు పొగ। డంగ ప్రహ్లాదుడును రంగుగ। చెంగటను
కొలువంగ మదివన। శ్రీనరహరి చెలంగెను। భూనాయక ॥
సరసీరుహ భవుడరసీ। ప్రహ్లాదునివరశీతల దృష్టి మెసీ। భూ।
సురమాళి మణులతో గలసీ। వాని। హరిభక్తి వైఖరి దెలసీ।
భాసురహర్ష భరమున వెలసీ॥ తగను। ర్వాయుందు సొగసా।
రాష్ట్రాభిషేకము। శిరమున జేసెను। కరుణావిశేషము మెర
యగను। హనుమద్వరప్రదుచరితమును। వినినవారికి చిర। నవు
లుసిరులను గాంతురని సుమా। చిరముగను శ్రీశుకుడు పలికెను॥
భూనాయక ॥

యదుకులకాంభోజి రాగం- ఆదితాళం.

నేతృతార్థుండ నైతిని దేవా। నిర్మలస్వభావా। శ్రీకరమై

ముసి కుంజరలోకవ । శీకరమైనత సజ్జనసత్య శుభాకరమై ।
కలుషాంధకార వి। భాకరమైటిపు భీకరమై। ప్రాకటసుమ
ధురమై। లలితాస్తోకమోక్షకరమై। తగుపమ। త్రైకముకుంద
పదారవిందమక। రందబిందు బృంద మందినందుల। నేకృ॥
బల్లిదుఁడైన హిరణ్యకశిపుడు। ఒలముపిక్కటిల్ల। సురులను
భీ, తిల్లితెల్లపిల్ల। కులశైలములెల్ల పెల్లగిల్ల। దిక్కులు। కొల్ల
లాడి విలపిల్లుచు। హల్లకల్లోలముల మెలఁగినవాని। తృళ్లఁ
గించిరహిళ్లిన। నరహరి। మొల్లమైన కథను జెప్పి ప్రమదస ।
ముల్లసముసజేసిదుష్టాద వల్లరిలె· గోప్సీ। కలుషము। లల్లవ
దుల్లగ మెల్లమెల్లనా।యుల్లమెల్లయుల్లసిల్లజేయుట॥నేకృత॥
పదవడివహిగో దోహనమాత్రము। పదమునిల్పవైనా। జెల్పి
తవిప్రేమ। మదివిదన రెగాన। అష్టాంగయోగా। స్పదసుధీని
ధానా। సకల। త్రిదశదుర్లభ మపవర్గముకర। బదరసమాన
ముగా గనువెలసిన। సదయత్పాదయనీదు పాదసేవ। కదను
కోరిముదముమీరి యుండుట। చిదచిద్భావమా। నిశ్చరచిర
తరకామితమా। నఖండ। పదవిమహోన్నత పదవిగణ్యఘన।
పదవిపదవి భిదురభిదురగుణభర ॥ నేకృ ॥ బంధచిత్ర సుబం
ధవిచిత్ర । ప। బంధములొనరించి। ఘటికాశతగ్రంథ యనగ
మించి। శతఘంట సి। బంధకవితగాంచి। ప్రబలు। వసుంధరలో
పట్టాభిరామకవి। సుతుడౌహనుమద్వర పాలితకవి। సింధుర

రామస్వామి యొనర్చిన శ్రీభాగవత గ్రంథసప్తము। సత్కీర్తనములు। సరస। జ్ఞానవర్తనములు। నవరసబంధురములు। హనుమద్వరదాంకిత। భవ్యదివ్యదివ్య భావ్యములవిని ॥ నెక్క ॥

కళ్యాణిరాగం ॥ ఆదితాళం ॥

మంగళమిదె జయమంగళ మహిత విభంగమహిత నరసింహా। మముసంగతినేలు నృసింహా। మునిపుంగవనుత నరసింహా। కదురంగలరిన నరసింహా। లక్ష్మీనరసింహా॥ మంగళం॥ ప్రతతజ్వాలా హేబల నామవిభాసుర కోపదనృసింహా ।బుధహిత కారుణ్య నృసింహా। సుచరితభార్గవ నృసింహా ।విశ్రుత పావన నృసింహా । శ్రీనారసింహా ॥ మంగళం ॥ దసరినయోగానంద మహాభక్తవత్సల నృసింహా సుశీలా । రుచిఘనతరకాంచనచేలా। శ్రీహనుమత్పాలనఖేలా। స్వగుణయుతకీర్తి విశాలా। శ్రీలక్ష్మీలోలా। మంగళం॥ సారచతుర్వింశతి కీర్తనమణిహారము నిచ్చితి మీకి।బలుపేరుగదాల్చు మురారి। అని।వారిలి దురితవిదారీ। అలూరి పురీంద్ర విహారీ। శ్రీరంగశౌరి మంగళం॥

శ్రీమద్వీర హనుమతేనమః॥

ఉ. ఒప్పులకుప్పనందగు మహోన్నతకీర్తనరత్నహారమే । నప్పనజేసితిన్ ఘనదయామతిపేరుగజేసి దాల్చినీ।విప్పుడు తప్పులొప్పులని యెంచకు । శ్రీహనుమత్కటాక్షముల్। చెప్పినరీతి జెప్పితిని శ్రీఫలవాయక రంగనాయకా ॥

శ్రీనృసింహాయ్నమః॥

పంతువిరాళి ఆటతాళం

వీరనారసింహ మంగళం। దేవదేవ విబుధ జననుతంహా మంగళం॥ ధీ॥ వీర నారసింహ వైరి మదగజేంద్రసింహ। ఘోర నరకరాశి జిహ్వ। కుటిలకలుష హరణరంహ। వీరనారసింహ మంగళం॥ మదముతోడను దత్తియందు। మొదలు వేదహాపజ యించి। మొదలిచదువులజున కొసగి। ముదముపొందు మీనరూపా।వీరనారసింహ। సుందరముగ దేవదనుజులందబ్ధితరువదిగు వ, మందరమనుబూని యమృతమొందజేయు కూర్మరూప॥ నారసింహ॥ కుటిల కనకనయను జించి, కోరనిధరింధరించి ఘుటిత ఘుఘుర్ఘరాట్పుటులను నటనలిడు వరాహరూప॥ వీర నారసింహ॥ మంగళం॥ కరములను హిరణ్యకశిపు నురము జించి। [illegible]నిసుతుని। కరుణ వేలి వరమొసంగు వరమపావన స్వరూప॥ [illegible]నారసింహ॥ మించి బలినణంచి నృపులద్రుంచి ప వనత్రిసుజయు పాలించి। హాలముగాంచి। జపమునించి వెలయు కల్కిరూప॥ వీరనారసింహ॥

తోడిరాగం॥

శ్రీరామచంద్రునకు హారతివ్వరె॥ మంగళహారతివ్వరె॥ సుం దరివనలార ఆనందకరముగ। అందముగను పాటపాడి హాయి మీరగ॥ శ్రీరామ॥ గరుడగంధర్వ కింపురుషులాదిగ। సురలు నారదాదిమునులు స్తుతులుచేయగా। శ్రీరామ॥ ఘనతరముగ

శబ్ద చిత్రగతులు మెరయగా। కనులపండువుగను వారకా
లాడగా॥ శ్రీరామ॥ ఘనతరముగ వందిమాగధులుపొగడ
జనకసుతనుగూడి మహోత్సవము జెందగా ॥ శ్రీరామ ॥ కి
నట్టిజనుల కోర్కెల కొనలు సాగగా। వీరహనూమద్వరుడై
యుండగా॥ శ్రీ రామ ॥

సురరాగం॥

నీముద్దు పాదములకు నిత్యమంగళ । శ్రీమనోద్భవ
భకర నరసింహ । దేవశ్రీ మహానుభావ। నీముద్దు ॥ వేదవే
పరమపురుష మురహర విమల కమల నేత్ర। సుహృదా
దహృదయ సదయ సాధుపోషణ । మునినుతచారిత్ర ॥
యనుచు। మనసీ పాదములసేవలకు॥ మజ నాష్టామ్మైన
దునకర సమ్మోద మొసగితారవిలసితకరపల్లవయుగ నీముద్దు॥
అందుగలప ముందు లేవటంచును। సందియ బునొందుడు। వల
వదు నేందుజూడ నందెగలదు। హ్రాదానందుడ ...
ముంది లేకుడనగా వినిదనుజేంద్రుడాగ్రహించగా। శ్రీప ...
చూపుమనగా । నుక్కుకంభమునందు వెడలినట్టి నర
వగనిను వి... తించెనె ॥ నీముద్దు ॥ హర చతుర్ముఖామల
నీకృప। నందరానియొడను । దనుజేశ్వరుని సుతుని వినుతి
బోధించి। వరుదుగ నెనరుననుశిరులుతగసుబ...యడగు శ్రీ।
ఖిలప్పయార్య వనిశము కరుణనేలుస్వామి స్వర్ణ వెంక
కవినుత॥ నీముద్దు ॥ సంపూర్ణము॥

10860